

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione 25 lat stażu sumarycznego w tym 3 lata , 7 miesięcy i 15 dni stażu pracy w warunkach szczególnych (zaliczono okres od 1 listopada 1977 r. do 15 grudnia 1979 r. oraz od 1 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że uznano wnioskodawcy okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 15 września 1968 r. do 2 lipca 1972 r. , natomiast nie było możliwym uzupełnienia stażu pracy okresami zatrudnienia w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 1 września 1987 r. do 1 czerwca 1993 r. Organ rentowy podniósł ,że wnioskodawca w okresie od 1 marca 1989 r. do 31 grudnia 1991 r. prowadził zakład blacharsko-lakierniczy co wyklucza jednoczesną pracę w gospodarstwie rolnym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

/decyzja k.18-18 odwrót plik II akt ZUS/

W dniu 19 czerwca 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie sporządzone przez pełnomocnika Z. P.. W treści odwołania wskazano , że Z. P. w okresie od 3 lipca 1972 r. do 31 sierpnia 1987 r. zatrudniony był w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. i w okresie tym zajmował się naprawą konstrukcji podwozi autobusowych , a prace te wykonywał wyłącznie w kanałach remontowych (w okresie od 1 stycznia 1987 r. do 30 kwietnia 1987 r. pełnił dodatkowo funkcję brygadzysty nadzorującego bezpośrednio mechaników pracujących w kanałach remontowych). W ocenie pełnomocnika praca wnioskodawcy odpowiadała stanowisku wymienionemu w wykazie A dziale XIV pozycji 16 oraz pozycji 24 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

Z kolei w okresie od 28 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. wnioskodawca pracował na stanowisku ślusarza taboru szynowego – spawacza w (...) Sp. z o.o. , a praca ta odpowiadała stanowisku wymienionemu w wykazie A dziale XIV pozycji 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.

Pełnomocnik Z. P. , w związku z faktem ,że ubezpieczony spełnił warunki do nabycia emerytury , wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury.

/odwołanie k.2-3 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tegoż Sądu w dniu 13 lipca 2015 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.5-5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. P. urodził się (...), w dniu 4 maja 2015 r. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek k.1-8 plik II akt ZUS/

Z. P. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował 25 lat ogólnego stażu pracy.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował 3 lata , 7 miesięcy i 15 dni stażu pracy w warunkach szczególnych tj. w okresach :

- od 1 listopada 1977 r. do 15 grudnia 1979 r.

- od 1 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r.

/bezsporne/

W okresie od 3 lipca 1972 r. do 31 sierpnia 1987 r. Z. P. zatrudniony był w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł..

/świadcstwo pracy w dokumentacji osobowej wnioskodawcy/

Miejskie Przedsiębiorstwo (...) w Ł. wskazało ,że wnioskodawca w okresie swojego zatrudnienia w/w zakładzie pracy wykonywał stale i w pełnym wymiarze prace w warunkach szczególnych na stanowisku mechanika zatrudnionego wyłącznie w kanałach remontowych w okresie od 1 listopada 1977 r. do 15 grudnia 1979 r. oraz okresie od 1 marca 1986 r. do 31 sierpnia 1987 r.

/zaświadczenie z dnia 20 stycznia 2015 r. k.59 plik II akt ZUS/

W ww. zakładzie pracy ubezpieczony zajmował następujące stanowiska pracy:

- od 3 lipca 1972 r. do 28 sierpnia 1972 r. ślusarza samochodowego.

- od 29 sierpnia 1972 r. do 14 czerwca 1974 r. czynna służba wojskowa.

- od 27 czerwca 1974 r. do 31 sierpnia 1986 r. ślusarza warsztatowego.

- od 1 września 1986 r. do 31 grudnia 1986 r. blacharza samochodowego.

- od 1 stycznia 1987 r. do 30 kwietnia 1987 r. blacharza samochodowego brygadzysty.

- od 1 maja 1987 r. do 31 sierpnia 1987 r. blacharza samochodowego.

/dokumentacja osobowa wnioskodawcy plik I oraz plik II/

W dniu 25 stycznia 1975 r. wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy podczas wymiany kufra przy skrzyni akumulatora.

/karta wypadku przy pracy zawarta w dokumentacji osobowej wnioskodawcy plik I/

W podaniu z dnia 18 marca 1985 r. wnioskodawca wskazał ,że pomimo określenia jego stanowiska pracy jako ślusarza warsztatowego wykonuje on obowiązki blacharza samochodowego.

/podanie zawarte w dokumentacji osobowej wnioskodawcy plik I/

Do obowiązków pracowniczych wnioskodawcy w w/w okresie należała naprawa autobusów polegająca na wymianie resorów , osi , kratownic oraz ram podwozia.

/zeznania świadków : L. G. min.00:09:19 – 00:18:13 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Większość obowiązków pracowniczych wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. sprowadzała się do wykonywania prac spawalniczych.

/zeznania świadka A. M. min.00:18:13 – 00:23:57 , M. S. min.00:23:57 – 00:32:01 , H. W. min.00:32:01-00:40:41 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Wnioskodawca wykonywał czynności tożsame z czynnościami zatrudnionych w zakładzie pracy mechaników.

/zeznania świadka M. S. min.00:23:57 – 00:32:01 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Nazwy stanowisk pracy w zakładzie nie były tożsame z realnie wykonywaną pracą.

/zeznania świadka H. W. min.00:32:01-00:40:41 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Powierzone obowiązki pracownicze Z. P. wykonywał w kanale remontowym co zajmowało mu 80 – 90 % czasu pracy.

/zeznania świadków : L. G. min.00:09:19 – 00:18:13 , M. S. min.00:23:57 – 00:32:01 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Powierzone obowiązki pracownicze wnioskodawca wykonywał w kanale remontowym w brygadzie do ciężkich robót. Pomimo braku stosownych uprawnień (te wnioskodawca uzyskał w 1987 r.) Z. P. zajmował się spawaniem (wykonywał je jedynie w kanale remontowym). Powierzone obowiązki wnioskodawca wykonywał w wymiarze 8 godzin od 6 do 14. Z. P. naprawiał wszelkie usterki , a do wymiany kratownicy niezbędne było zdemontowanie silnika. Wnioskodawca nie wykonywał prac ślusarza warsztatowego. Z. P. część obowiązków wykonywał poza kanałem remontowym (od 1,5 do 2 godzin).

/zeznania wnioskodawcy min. 00:44:16 – 00:57:37 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

W zakładzie pracy znajdowały się brygady pracowników specjalizujących się w naprawie nadwozi naprawianych w zakładzie autobusów. Wnioskodawca nie wchodził w skład takiej brygady.

/zeznania świadków : M. S. min.00:23:57 – 00:32:01 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

Zatrudnieni w zakładzie ślusarze zajmowali się wszystkimi czynnościami związanymi z naprawą autobusów.

/zeznania świadka L. G. min.00:09:19 – 00:18:13 protokołu rozprawy z dnia 16 marca 2016 r./

W okresie od 1 marca 1989 r. do 25 stycznia 1993 r. wnioskodawca prowadził własną działalność gospodarczą (blacharstwo samochodowe).

/decyzja zawarta w dokumentacji osobowej wnioskodawcy plik II/

W okresie od 28 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. Z. P. zatrudniony był w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Z. P. zajmował stanowisko ślusarza taboru szynowego – spawacz.

/świadectwo pracy zawarte w dokumentacji osobowej wnioskodawcy plik II/

W w/w zakładzie pracy wnioskodawca wykonywał obowiązki ślusarza taboru szynowego. Do podstawowych obowiązków pracowniczych wnioskodawcy należała wymiana silników , wałów , wymiana kół zębatych czy też spawanie kratownic. Z uwagi na fakt ,że w w/w zakładzie naprawiano jedynie tramwaje , wnioskodawca musiał wykonywać powierzone mu obowiązki pracownicze w kanałach remontowych.

/zeznania wnioskodawcy min. 00:44:16 – 00:57:37, zeznania świadka B. P. min.00:40:41 – 00:44:11 protokołu rozprawy dnia 16 marca 2016 r./

W/w zakład pracy wystawiał świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

/zeznania świadka B. P. min.00:40:41 – 00:44:11 protokołu rozprawy dnia 16 marca 2016 r./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentacji osobowej ze spornego okresu zatrudnienia wnioskodawcy jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz zeznań świadków: L. G. , A. M. , M. S. , H. W. , B. P..

W odniesieniu do zatrudnienia wnioskodawcy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. wskazać należy ,że zeznający w sprawie świadkowie L. G. oraz M. S. jednoznacznie wskazywali ,że wnioskodawca wykonywał obowiązki przez 80-90% czasu i tym samym nie jest możliwym stwierdzenie ,że obowiązki w kanale remontowym wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy . Nadto zeznania wskazanych świadków pozostają w oczywistej sprzeczności ze zeznaniami samego wnioskodawcy , który stwierdził ,że obowiązki pracownicze wykonywane poza kanałem remontowym zajmowały mu dziennie od 1,5 do 2 godzin ,a zatem wykonywał je przez znacznie większą ilość czasu niż wynika to z zeznań wskazanych powyżej świadków , którym należy odmówić wiarygodności w tym zakresie. W ocenie Sądu nie sposób przyjąć ,że wnioskodawca wykonywał zupełnie inne obowiązki pracownicze niż wynikające z otrzymanych przez niego angaży. Co prawda w podaniu z 18 marca 1985 r. wnioskodawca wskazuje ,że pomimo określenia jego stanowiska pracy jako ślusarza warsztatowego wykonuje on obowiązki blacharza samochodowego to jednak w żaden sposób nie wskazuje , aby obowiązki pracownicze wykonywał w kanale remontowym. Trudno również przyjąć , aby wnioskodawca posiadając przez większość czasu swojego zatrudnienia w w/w zakładzie pracy angaż na stanowisko ślusarza wykonywał czynności tożsame z czynnościami zatrudnionych w zakładzie pracy mechaników . Podobnie nie sposób przyjąć , aby zakład pracy dopuścił do prac spawalniczych osobę , która nie legitymowała się stosownymi uprawnieniami w tym zakresie. Co istotne zakład pracy wnioskodawcy istnieje , a zatem był on w posiadaniu wszelkiej dokumentacji , która pozwoliła zaliczyć wnioskodawcy do stażu pracy w warunkach szczególnych okres 3 lat , 7 miesięcy i 15 dni. Nie ma zatem podstaw w świetle powyższych dowodów , by zakwestionować w tym zakresie ustalenia organu rentowego.

W odniesieniu do zatrudnienia wnioskodawcy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wskazać należy ,że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na stwierdzenie ,że wnioskodawca pracował w kanale remontowym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Co również istotne zakład pracy wystawiał pracownikom świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych , a zważywszy na okres w jakim pracował wnioskodawca (tj. koniec lat 90) trudno przyjąć , aby zakład nie wystawił wnioskodawcy stosownego świadectwa pracy w tym przedmiocie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek,

niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Z treści przepisu art.32 ww. ustawy wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art.32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz.43), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww. ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art. 32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W wykazie tym do pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych (Dział XIV punkt 16).

Prawo do emerytury przewidziane w art.184 w związku z art.32 ustawy emerytalnej ma charakter wyjątkowy, jest odstępstwem od ogólnej reguły dotyczącej warunków przechodzenia na emeryturę, a zatem właściwe przepisy muszą być wykładane w sposób ścisły. Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca, prowadząca w konsekwencji do wypaczenia idei, że emerytura w wieku wcześniejszym jest wynikiem pracy w obciążających dla zdrowia warunkach. Wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach. Istotnym warunkiem przyznania świadczenia z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jest stwierdzenie w ramach pełnego wymiaru czasu pracy oddziaływania szkodliwych warunków na organizm pracownika. R. legis instytucji przewidzianej w art.32 ww. ustawy o emeryturach i rentach z FUS opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni.

Stosownie zaś do treści §2 ust.1 ww. rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl §2 ust.2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Regulacja §2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi

środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków (uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 roku, III UZP 5/85, Lex 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 roku III UZP 6/84, Lex 14625; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, Lex 48778). Zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1998 roku, II UKN 440/97, Lex 34199).

Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 roku, sygn. II UKN 598/00, Lex nr 79840, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 roku sygn. I PK 194/08, Lex nr 653420). Nie jest natomiast dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co tak zatrudniony nie spełniał koniecznego warunku dla uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, jakim było stale wykonywanie pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r. sygn. II UK 306/07 Lex 528599).

Należy również wskazać, że świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane pracownikowi przez pracodawcę z zachowaniem warunków przewidzianych normą §2 ww. rozporządzenia stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych. Samo jednakże posiadanie świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych organu rentowego nie wiąże i nie przesądza automatycznie o przyznaniu świadczenia emerytalnego na podstawie art.32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w postępowaniu sądowym traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art.245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki może być więc weryfikowany pod kątem prawdziwości wskazanych w nim faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 roku sygn. III AUa 3113/08, Lex nr 552003).

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do rozstrzygnięcia czy okresy pracy ubezpieczonego w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 3 lipca 1972 r. do 31 sierpnia 1987 r. oraz w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w okresie od 28 września 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. były okresami pracy w warunkach szczególnych.

Wskazać należy, że dla oceny, czy ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325).

Nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Ł. zajmował się naprawą pojazdów mechanicznych w kanale remontowym. Niemniej jednak, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób przyjąć, aby ubezpieczony prace zaliczane do prac wykonywanych w warunkach szczególnych wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony oprócz obowiązków pracowniczych wykonywanych w

kanale remontowym zajmował się także innymi naprawami , które zajmowały mu istotną (od 1,5 do 2 godzin) część dziennego czasu pracy.

W odniesieniu zaś do zatrudnienia wnioskodawcy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wskazać należy ,że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na stwierdzenie ,że wnioskodawca wykonywał obowiązki pracownicze w kanale remontowym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Reasumując, z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków do przyznania prawa do emerytury określonych w art.184 ust.1 ww. ustawy.

Wprawdzie ubezpieczony skończył 60 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, wykazał staż pracy na dzień 1 stycznia 1999 roku ponad 25 lat, jednak nie wykazał, że do 1 stycznia 1999 roku pracował co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego.